

Υπόθεση T-168/95

Eridania Zuccherifici Nazionali SpA κ.λπ.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης — Καθορισμός παραγώγων τιμών παρεμβάσεως για τις ελλειμματικές ζώνες — Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά και νομικά πρόσωπα — Απαράδεκτο»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 1999 Π - 2247

Περίληψη της αποφάσεως

Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Διάταξη που καθορίζει την παράγωγη τιμή παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης για όλες τις ζώνες της Ιταλίας για μια περίοδο εμπορίας — Προσφυγή Ιταλών ζαχαροπαραγωγών — Απαράδεκτο

[Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173, εδ. 4 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)· κανονισμός 1534/95, του Συμβουλίου άρθρο 1, στοιχ. στ']

Π - 2245

Είναι απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από Ιταλούς ζαχαροπαραγωγούς κατά του άρθρου 1, στοιχείο στί, του κανονισμού 1534/95, το οποίο καθορίζει την παράγωγη τιμή παρεμβάσεως της λευκής ζάχαρης για όλες τις ζώνες της Ιταλίας για την περίοδο εμπορίας 1995/96.

Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σε καταστάσεις που καθορίζονται αντικειμενικά και απευθύνεται γενικώς σε κατηγορίες προσώπων θεωρουμένων in abstracto, καθόσον, αφενός, επιβάλλοντας στον ιταλικό οργανισμό παρεμβάσεως να αγοράζει στην τιμή κάθε ποσότητα που του προσφέρεται από τους παραγωγούς αυτούς, έχει εφαρμογή επί απροσδιορίστου αριθμού συναλλαγών και, αφετέρου, δεδομένου ότι ο καθορισμός της τιμής αυτής έχει ευθέως συνέπειες επί των ελαχίστων τιμών αγοράς που οι παραγωγοί αυτοί οφείλουν να καταβάλουν στους Ιταλούς παραγωγούς τεύτλων, έχει εφαρμογή και επί απροσδιορίστου αριθμού συναλλαγών που γίνονται πριν από την παρέμβαση.

Επί πλέον, το σύστημα της «περιφερειοποίησης» των τιμών της λευκής ζάχαρης, το οποίο προβλέπει τον ετήσιο καθορισμό τιμής παρεμβάσεως για τις μη ελλειμματικές ζώνες και παράγωγης τιμής παρεμβάσεως για κάθε μία από τις ελλειμματικές ζώνες με το να λαμβάνεται όσο το δυνατόν περισσότερο υπόψη η οικονομική πραγματικότητα, εφαρμόζεται αντικειμενικά επί όλων των ζαχαροπαραγωγών

και των παραγωγών τεύτλων και δεν αφορά ατομικά τους ζαχαροπαραγωγούς.

Ακόμη και αν υποθεθεί ότι κατά την έκδοση του πιο πάνω κανονισμού το Συμβούλιο γνώριζε την ταυτότητα των προσφευγόντων ως κατόχων ποσοστώσεων παραγωγής ζάχαρης, το γεγονός αυτό δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός τούς αφορά ατομικά, καθόσον η γενική ισχύς, και επομένως ο κανονιστικός χαρακτήρας, μιας πράξεως δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από τη δυνατότητα ακριβούς, κατά το μάλλον ή ήττον, προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων η πράξη αυτή έχει εφαρμογή σε δεδομένο χρονικό σημείο, αρκεί να μην αμφισβητείται ότι η εφαρμογή αυτή γίνεται στο πλαίσιο αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως που καθορίζεται από τη σχετική πράξη.

Εξάλλου, απλώς και μόνον το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες κατείχαν ποσοστώσεις παραγωγής δεν είναι ικανό να αποδείξει ότι θίχτηκαν ειδικά δικαιώματά τους. Συγκεκριμένα η χορήγηση ποσοστώσεων δεν συνοδεύεται, πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, από κάποιο κεκτημένο δικαίωμα για τον καθορισμό συγκεκριμένης τιμής παρεμβάσεως. Συνεπώς, η κατάσταση των προσφευγόντων δεν ήταν διαφορετική από την κατάσταση των άλλων κατόχων ποσοστώσεων παραγωγής, οι οποίοι όλοι έπρεπε να αρχεστούν στις τιμές παρεμβάσεως που καθόρισε το Συμβούλιο αναλόγως της προβλέψιμης για τις διάφορες ζώνες παραγωγής καταστάσεως εφοδιασμού.